

vilde have været. Det forekommer mig, at det tjener Administrationen for Statsbanerne og det tidligere Ministerium til Ære, at de har indført ordnede Tilstande med Hensyn til Arbejdstiden for Funktionærer, og det forbavser mig, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder gentagne Gange retter Kritik i saa Henseende mod den tidligere Regering; thi det nuværende Ministerium og den nuværende Minister for offentlige Arbejder vil jo ikke afskaffe disse Tjenestetidsregler. Den nuværende Minister vil ikke forlænge disse Tjenestetider. Det er ikke mere end 3—4 Maaneder siden, det højtærede Ministerium stadfæstede Tjenestetidsregler for en Del af Tjenestemændene, jeg tror, det var den 30. December 1920, Tjenestetidsregler, der ingenlunde er daarligere for Funktionærerne end de Regler, som blev stadfæstet af den tidligere Regering. Tværtimod, de gaar endogsaa videre, saaledes at de paagældende Funktionærer, for hvem de gælder, har hilst disse Tjenestetidsregler med stor Glæde. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at det er ganske urimeligt at rette Kritik mod andre Tjenestetidsregler, der ikke gaar saa vidt som disse; og naar den højtærede Minister har kunnet godkende dem, gaar jeg ud fra, at denne Regering ikke tilsigter at rokke ved de een Gang bestemte Tjenestetidsregler, saaledes at Arbejdstiden forlænges. Jeg forstaaar, at man benyttede disse Ting i Valgagitationen forud for Valget. Der var mange Ting fremme om Ledvogtere, der tjente 10 000—11 000 Kr. om Aaret og ved visse Lejligheder endogsaa op til 14 000 Kr. Jeg læste ogsaa om det svenske Skib „Niels Holst“, som den Gang, da det gik i Fart mellem Sverige og Sjælland, skulde være bemanded med 17 Mand, men nu, da det hører under de danske Statsbaner, skulde det være bemanded med 67 Mand. Denne Fabel var saa grov, at den ret hurtigt blev dementeret, men Ledvogterne maatte holde ret stærkt for, og det viser sig jo ogsaa, at de fremdeles maa holde for, naar der er Tale om at angribe de Tjenestetidsregler, som blev stadfæstet af den tidligere Regering.

Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen fremdrog forleden Dag, efter at det havde været omtalt i Bladene, det berømte Led, som Hedeselskabet maatte betale 10 487 Kr. for at faa passet i 1920. Det ærede Medlem fremdrog det som et Eksempel paa den daarlige Ledelse fra Statsbanernes Side og føjede til, at „der er sikkert

ikke megen Dagtjeneste og, jeg antager, heller ikke Nattjeneste“. Ja, det vil altsaa sige, at det efter det ærede Medlems Opfattelse er et Led, hvor der sjældent er noget at bestille om Dagen og aldrig om Natten. Vælgerne har Krav paa, at dette Spørgsmaal bliver klarlagt, saaledes at de kan se, hvorledes Statsbanernes Administration er. Naar det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen saa letsindigt gik til at føre denne Sag ind i Rigsdagen uden selv at have forsøgt at skaffe sig Klarhed, forekommer det mig, at saa havde det været den højtærede Ministers Pligt at sørge for at skaffe denne Sag oplyst, men det forekommer mig ikke, at den højtærede Trafikminister i Aftes søgte at skaffe Klarhed. Hvis jeg ikke hørte fejl, støttede den højtærede Minister nærmest Hr. N. C. Jensens Udtalelser, og hvis jeg ikke tager meget fejl, har den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) heller ikke benyttet de forløbne 8 Dage til at skaffe Klarhed, thi det ærede Medlem Hr. Brorsen syntes jo ogsaa at ville benytte dette Eksempel som et Bevis paa, hvorledes Tjenestetidsreglerne har virket.

Nu er det faktiske Forhold imidlertid dette, at det omtalte Led ikke er et almindeligt Led. Det er ikke et Led, der hejses op og ned 4—5 Gange om Dagen, naar et Tog passerer forbi, nej, det er et Led ved et Sidespor, der er anlagt for Hedeselskabet og efter Ønske fra Hedeselskabet, og dette Sidespor benyttes ikke alene af Hedeselskabet til Tørvetransport, men ogsaa til Transport af Brunkul fra to Brunkulslejer i den paagældende Egn. Det er et Sidespor, der skal betjenes, fra det første Tog til det sidste Tog passerer i Løbet af Døgnet. Det har været nødvendigt at have ikke en almindelig Ledvogter, men en Banearbejder til at passe Sidesporet, med hvilket der er forbundet Signaler. Han skal foretage Sporskitte, han skal paase, at Vognene, der passerer, er passende læsset, og at Vognene er afbremsede, han skal paategne Fragtbreve for alle disse Vognladninger og levere Fragtbrevene til Stationen, der ligger ca. 3 km derfra. Det Arbejde, der er paalagt denne Mand, er ikke af den Beskaffenhed, som det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen vil give det Udseende af: at der ikke er noget særligt Arbejde om Dagen og slet ingenting om Natten. Nej, det er et Arbejde, der kræver en Mands Virksomhed i 15—16 Timer i Døgnet; det er altsaa ikke en Sinecurepost, men en Post, hvor der virkelig kræves et Arbejde. I de Blad-